

* ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ
Героя Станкевича
Мар'яна
Зіновійовича

- * Станкевич Мар'ян Зіновійович народився 27 січня 1980 року в с.Завишень, що на Львівщині. Малою дитиною вірив, що матиме сім'ю, дітей, і проживе щасливе та довге життя.
- * Але... в його країну прийшла...вона-війна!
- * Не міг Мар'ян сидіти вдома, тому взявши в руки зброю, він пішов захищати свою сім'ю, дітей та рідну Україну від злих загарбників.

* 5 березня 2022 року пішов добровольцем до лав Червоноградської територіальної оборони на службу Військової частини А7074 103-ї окремої бригади ТРО 62-го батальйону третьої роти 2-го стрілецького взводу на посаду водія.

* З квітня 2022 року по листопад 2022 року перебував на передовій на Донбасі. З початком 2023 року почалися такі напрямки : Кремінна, Гуляй Поле, Оріхівський напрям.

* В жовтні 2023 року Мар'ян здобув нову для себе професію «Сапер», і тоді перевівся до саперно-інженерного відділення інженерно-саперного взводу військової частини А7074. З лютого 2024 року їхню бригаду було перекинуто в Сумську область, а 12 серпня вони зайшли у Курську область російської федерації.

* Сапер інженерно-саперного взводу
військової частини А7074 Мар'ян Станкевич
загинув від удару ворожого дрона в машину у
День Незалежності України 24 серпня 2024
року під час виконання завдання, довозив
боєприпаси та провізію для побратимів, та
мав забрати поранених, поблизу селища
Глушково, Курської області, російської
федерації Захиснику було 44 роки. Мрія про
довге життя залишилася не здійсненою...

Загиблим героям

Загиблим героям

Вони загинули, їм сорому не мати,
Пішли у небуття спочити на віки.
Чи було легко їм своє життя віддати?
Мовчать – над ними лише тиша і вінки.
І прапор гордо на вітру тріпоче,
І серце втратою пронизано наскрізь,
І дивляться на нас такі живі і рідні очі,
Ми ж стоїмо, потупившись від сліз.
Вони загинули не ради нагороди,
То для живих – медалі й ордени.
Найкращі діти нашого народу,
Країни молоді дочка і сини.
Їх пам'ять світла поруч з нами,
А стежка до могили бур'яном не заросте,
І дай нам сили, Господе ласкавий,
Звитягу їхню не зганьбити попри все.
Безсмертні душі їх у вирій відлітають,
Залишившись навечно янголами там.
І хоч говорять, що герої не вмирають,
Героям мертвим ми завдячуєм життям.

* Костянтин
Вишневський